

перекладу, потрібно глибоко аналізувати семантичні, синтаксичні, соціокультурні та психологічні аспекти. Адже кожна мова має свої особливості. Тому переклад і називають складним інтелектуальним процесом.

Майбутній перекладач повинен бути готовим до сучасних викликів, умінь впроваджувати у навчальний процес інноваційні технології, розширюючи їхні можливості для роботи з новітніми перекладацькими інструментами та методиками. Також вміти використовувати автоматизовані системи перекладу, новітні освітні платформи, проектне навчання та імерсивні технології. Все це створює надійну платформу для підготовки фахівців, здатних працювати в умовах сучасних технологічних змін.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Полюк, І. С., Бондар, Л. В. (2006). Закономірності та особливості процесу письмового перекладу текстів різних жанрів. Національний технічний університет України «Київський політехнічний інститут».
2. (https://nmetau.edu.ua/file/07_polyuk.pdf)
3. Руженська, Т. М. (2022). Конспект лекцій на основі робочої програми навчальної дисципліни «Вступ до перекладознавства».
4. Шумило, І. І. (2018). Особливості перекладу галузевих текстів. Національна академія Державної прикордонної служби України імені Богдана Хмельницького. (<http://molodyvcheny.in.ua/files/journal/2018/7/99.pdf>)

Чала Анастасія Володимирівна

Київський національний університет технологій та дизайну (м. Київ)

Наукова керівниця – проф. Бойко Я.В.

СПЕЦИФІКА ВІДТВОРЕННЯ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ ЮРИДИЧНОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ В АНГЛОМОВНИХ ЮРИДИЧНИХ СЕРІАЛАХ

Юридичний дискурс є невід'ємною частиною правової комунікації, яка відіграє ключову роль у забезпеченні точності правових норм. Значення мови в юриспруденції дедалі частіше стає предметом широких дискусій. Актуальність цієї теми підтверджується численними дослідженнями вітчизняних науковців,

таких як М. Любченко, В. Карабан, І. Шумило, А. Солодка, П. Рабінович, М. Осадча, Л. Логінова, А. Дудка, Н. Артикуца, К. Білоконь та інші.

Правова термінологія представлена як окремими лексемами, так і складними словосполученнями, що забезпечує однозначність і точність формулювань у нормативно-правових актах. Водночас специфіка юридичних термінів створює значні труднощі при їх перекладі іншими мовами.

У художніх творах, зокрема серіалах, правова лексика часто поєднується з розмовними конструкціями, що ускладнює процес її адекватного відтворення українською мовою. З огляду на зростаючу популярність юридичних серіалів і необхідність якісного перекладу такого контенту, вивчення особливостей адаптації юридичної термінології для українського глядача набуває особливої актуальності.

Юридичні терміни характеризуються системністю, однозначністю та емоційною нейтральністю. Їх впровадження у правову систему здійснюється представниками юридичної науки або законодавцем, що гарантує стабільність терміносистеми (Любченко, 2015, 46).

Сучасна юридична термінологія підпорядковується чітким вимогам: відповідність позначуваному поняттю, контекстуальна незалежність, прагнення до однозначності, функціональна усталеність та стилістична нейтральність (Артикуца, 2009, 40).

Переклад такої терміносистеми становить комплексне завдання через фундаментальні відмінності між правовими системами різних країн. Частина термінів має точні еквіваленти (*agreement* – договір, *theft* – крадіжка), тоді як інші потребують адаптації або описового перекладу через відсутність прямих відповідників в українській терміносистемі (*LLC* – товариство з обмеженою відповідальністю) (Білоконь, 2018, 56). За відсутності точного еквівалента фахівці застосовують перекладацькі трансформації: транскодування, лексико-семантичні та граматичні перетворення.

Кінодискурс як полікодове явище, де текстова інформація інтегрується із зображенням, музикою та невербальними елементами, вимагає комплексного підходу до перекладу юридичної термінології. Адекватна передача юридичних

термінів у аудіовізуальному контенті має враховувати не лише мовний еквівалент, а й візуальний та культурний контекст, що суттєво впливає на сприйняття інформації глядачем (Мациборко, Солодка, 2025, 1.).

Враховуючи специфіку кінотексту, перекладач повинен майстерно адаптувати юридичний дискурс до особливостей української правової системи. Юридичні діалоги мають бути зрозумілими не лише фахівцям, а й звичайним глядачам, тому складна термінологія часто потребує спрощення або пояснення доступними мовними конструкціями.

Такі трансформації як модуляція та описовий переклад часто використовуються для досягнення цієї мети. Цей підхід, хоч і може призводити до певної втрати термінологічної точності, натомість забезпечує зрозумілість контенту для широкої аудиторії.

Дослідження специфіки відтворення юридичної термінології в серіалах допомагає нам знайти головні труднощі перекладу у сфері правового дискурсу та визначити найкращі стратегії його адаптації для українського глядача. Це має практичне значення для розвитку українського перекладознавства.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Артикуца Н. В. (2009). Законодавчі терміни та визначення. *Наукові записки*. 90 : Юридичні науки, 39–44.
2. Білоконь К. С. (2018). Особливості перекладу термінів юридичної сфери з англійської мови. *Науковий вісник Херсонського університету*, 5, 55–60.
3. Любченко М. (2015). *Юридична термінологія: поняття, особливості, види*: монографія. Харків : ТОВ «Видавництво права людини».
4. Мациборко Т. М., Солодка А. К. (2025). Способи передачі стилістичних засобів англomовного кінодискурсу при перекладі. *ΛΟΓΟΣ. ONLINE*, 13. URL: <https://www.ukrlogos.in.ua/10.11232-2663-4139.13.06.html> (дата звернення: 11.03.2025).